

Kapitola 2

Viacere štúdie sa analyzovali deti z rôznych uhlov pohľadu, buď na skúmanom území alebo v priľahlých oblastiach. K prácam analyzujúcim deti, nemožno neuviesť aj prácu W. R. Teegen (1997), ktorý sa čiastočne zaoberal deťmi v južnej Etrúrii a Latium Vetus a otvoril tak niekoľko problémov a otázok, ktoré bolo potrebné riešiť. Taktiež práca E. van Rossenberga (2008), ktorá bola pojatá ako prierez touto problematikou pre štádium doby bronzovej a staršej doby železnej dotýkajúcej sa predovšetkým teritória Látia a Abruzzu, priniesla prehľad o pochovávaní detí predovšetkým v sídliskových kontextoch. Pre územie Látia bolo význačným prínosom úplné spracovanie a vyhodnotenie pohrebiska zo staršej doby železnej v Osteria del' Osa (Bietti Sestieri 1992a; b) aj vďaka kvalitnému výskumu a komplexnému antropologickému rozboru, pričom v kontexte pohrebiska boli vyhodnotené aj detské hroby.

Detské hroby vo svojich prácach, napriek nie perfektnému bazálnemu stavu, neopomenuli ani archeológovia, ktorí sa venovali širšej problematike či už pohrebného obradu alebo aj materiálnej kultúry v staršej dobe železnej nielen v oblasti južnej Etrúrie ako M. Pacciarelli (2001), C. Iaia (1999a) a L. C. Koch (2011). Na záver treba spomenúť aj práce amerického antropológa J. M. Beckera (2005; 2007; 2012), ktorý sa dlhšie zaoberá rozborom antropologického materiálu – hlavne detských pozostatkov. Komplexnejšie vyhodnotenie postavenia detí v mladšom období je výrazne problematické kvôli zlej situácii výskumu, keďže výskumy boli uskutočnené najmä v 19. storočí a eventuálne aj skôr.

5.2. Problémové oblasti „detskej“ archeológie

5.2.1. Problém neprítomnosti detí v archeologických prameňoch

V prehistorických societach sa často stretávame s absenciou resp. s nedostatkom detských hrobov na pohrebiskách. Na tento problém poukazujú najmä antropologické analýzy, ktoré dokladajú minimálne prítomnosť alebo úplnú absenciu jedincov určitých vekových skupín na pohrebiskách (Beilke-Voigt 2004, 271). Platí to hlavne pre nepľnoletých jedincov – novorodiat, prípadne deti do 2-3 rokov.

Túto absenciu nekompenzuje ani výskyt detských hrobov/nerituálne uložených pozostatkov detí v sídliskových kontextoch. Z tohto dôvodu musíme rozmýšľať o inom druhu pohrebných

obradov, resp. selektívnom prístupe v pochovávaní, ktorý platil pre nakladanie s pozostatkami malých detí. Je veľmi pravdepodobné, že malé deti (cca do 2-3 roku života) neboli pokladané za plnohodnotných príslušníkov spoločnosti, tým pádom nemali nárok na obradný pochovanie (Neustupný 1983, 24).